

Granesa, 1922. február 14. – Budapest, 1978. január 22.

Apja gyári munkás volt. Nyolc elemi végzett, szerszám- és géplakatos szakmát tanult. Csepelen tanulta a szakmát; bekapcsolódott az ifjúmunkás-mozgalomba, 1936-tól a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja, 1937-ben részt vett a Márciusi Front szervezésében. 1939-től a Weiss Manfréd Művekben kifutó, majd lakatos segéd volt. 1943-ban műhely-főbizalmi és egyik szervezője a nagyarányú csepeli sztrájknak. 1944 végén letartóztatták, 1945. februárban katona volt, Gödöllőn hadifogságba került. Budapest felszabadulása után a demokratikus hadsereg tagja lett s jelentkezett a németek elleni harcra. 1945 nyarán leszerelt, ismét Csepelen dolgozott s a gyári ifjúmunkás-mozgalmat szervezte. 1948–49-ben SZIT-titkár volt, belépett a Magyar Kommunista Pártba. 1949–50-ben a Rézhengermű ellenőrzési osztályvezetője, 1950. októbertől az MDP Budapest XIII. kerületi pártbizottság politikai munkatársa, majd szervezési osztály vezetője volt. 1951–52-ben az MDP XX. kerületi pártbizottság első titkára, 1951. március 1-jétől az MDP Központi Vezetőségének póttagja, 1956. július 21-én rendes taggá választották meg. 1952–53-ban a XIII. kerületi pártbizottság első titkára. 1953–1955-ben a pártfőiskolán tanult, majd a III. kerületi pártbizottság első titkára volt 1959-ig. 1959-ben visszament Csepelre és a Csepel Vas- és Fémművek MSZMP-szervezetének első titkára, majd 1970-től haláláig az ELZETT Fémlemezipari Művek vezérigazgatója volt. Országgyűlési képviselő 1953. május 17-étől 1971. február 10-ig volt; előbb a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront budapesti listájáról, 1967. március 19-én Budapest 63. számú egyéni listájáról került be a törvényhozásba. Az MSZMP Központi Bizottságának tagja 1959. december 5. és 1970. november 28. között, a Budapesti Pártbizottság és az ELZETT Művek Pártbizottságának tagja 1970-től volt.